

[Svend Auken]

for, at der ikke var stillet alle mulige værdighedskrav til dem, der kunne ansøge, men at der direkte i loven står, at enhver kan sætte arbejde i gang. Nu bliver den erstattet af et eller andet miskmask for kommunerne, som vi endnu ikke kender noget til.

Jeg går i øvrigt ud fra, at indenrigsministeren og socialministeren på et tidspunkt svarer på alle de spørgsmål, vi har stillet om, hvordan det sociale og det kommunale i denne side af sagen skal klares. Vi har snart den 1. november 1984, og hr. Estrup siger – og det gør forliget også – at ordningen skal sættes i kraft allerede fra 1. januar næste år, og der er mange spørgsmål. Dem går vi ud fra at folketinget får et svar på, når de nu er blevet stillet.

Endelig skal jeg sige, at vi selvfølgelig ikke kan stemme for hr. Estrups dagsorden, for hvad er den? Det er en afværgedagsorden, en dagsorden, der har som sin forudsætning og sit grundlag et finanslovsforlig, som vi har taget kraftig afstand fra.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Må jeg først sige til hr. Svend Auken, at det er beklageligt, at man ikke vil tage stilling til indholdet af en dagsorden, men stempler den som en afværgedagsorden. Det havde været fornuftigere at se på indholdet og dermed tage stilling til den politik, som der var enighed om den 20. marts 1984. Det bekræfter kun den kritik, som jeg før rettede mod socialdemokratiet for nu at lægge røgslør ud.

Hr. Svend Auken svarede ikke på det spørgsmål, som jeg stillede vedrørende dagpengeperiodens længde, og jeg fik heller ikke et svar om den udtalelse, som hr. Kaj Poulsen kom med i Radiotinget, nemlig at selvfølgelig mente socialdemokratiet, at dagpengeperioden skulle være begrænset.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg sige, at jeg mener, det spørgsmål, der blev stillet, allerede er besvaret. Det vil naturligvis være som led i den lov, der nu kommer – det vil være en lovhjemlet udgift i forbindelse med loven – og dermed er der i og for sig ikke nogen problemer i den sammenhæng.

Endelig en bemærkning til hr. Kaj Poulsen i anledning af spørgsmålet om ungdomsarbejdsløshedens størrelse og måske specielt

den ganske rørende interesse for radikale tillidsmænd, som jeg takker for; den var ganske nydelig og imponerende. Det, det drejer sig om i forbindelse med ungdomsarbejdsløsheden, er, at der i 1985 bliver en større indsats i kroner og øre, end der er i 1984. Jeg har ikke hørt hr. Kaj Poulsen på noget tidspunkt modbevise det, og derfor kan det ikke nytte noget, man kommer med alle de floskler og store ord, som bliver brugt heroppefra. For sagen er, at der i 1985 er sat flere penge af, end der er brugt i 1984.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Når vi er optaget af, hvad mange radikale tillidsfolk har sagt, er det, fordi det er en historisk kendsgerning, at de personer, som har ytret sig i den offentlige debat her på det sidste, selv i sin tid var med til sammen med andre partier, sågar regeringspartier – jeg tror sågar, vi har haft statsministeren med i opposition – til at gøre noget positivt, så det radikale venstre skal nok klare den interne diskussion, der er i partiet. Nej, det er de synspunkter, de giver udtryk for, som har gjort et stort indtryk på os, og som jeg tror har gjort et stort indtryk på offentligheden.

Nu afvikler man den private jobskabelse, og den private jobskabelse, siger man, er en hel masse med konkurrenceforvriddning. Sandheden er, at antallet af sager med hensyn til konkurrenceforvriddning er faldet og faldet. Der er efterhånden næsten ingen ankesager tilbage, og sandheden er også, at en stor del af den private jobskabelse er foreningers aktiviteter, er almennyttige initiativer, er boligforeninger, er miljøorganisationer, er vedvarende energiinitiativer osv. Alt det fjernes med et pennestrøg, og så overraskes hr. Estrup over, at vi ikke kan stemme for hans dagsordensforslag.

Vi lagde den 20. marts 1984 op til en forhandlingspolitik, en forhandling med arbejdsmarkedets parter, en drøftelse af, hvordan vi i fællesskab i et lille land, hvor forskellene trods alt ikke burde være så store, kunne finde frem til fælles løsninger, og hvad er der sket? – og hr. Estrup var måske den, der skarpest kritiserede regeringen i den forbindelse – ingenting i forlængelse af den dagsorden, vi vedtog sidst. Derfor tjener hr. Estrups dagsorden i dag kun ét formål, nem-